Sanskryt klasyczny

Sanskryt klasyczny – język średnioindyjski, jedna z postaci sanskrytu, wywodząca się z języka wedyjskiego. Trwał od II do XVI wieku nowej ery[1]. Pierwszą gramatykę sanskrytu klasycznego opracował Panini[2][3][4].

Przypisy

1. Zbigniew Gołąb, Adam Heinz, Kazimierz Polański: *Słownik terminologii językoznawczej*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1968, s. 504–505.
2. Zbigniew Gołąb, Adam Heinz, Kazimierz Polański: *Słownik terminologii językoznawczej*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1968, s. 697.
3. *sanskryt* (https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/;3972112), [w:] Encyklopedia PWN [online] [dostęp 2018-10-23].
4. George Cardona: Sanskrit language (https://www.britannica.com/topic/Sanskrit-language) (ang.). Encyclopaedia Britannica. [dostęp 2018-10-23].

Źródło: „https://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Sanskryt_klasyczny&oldid=59443955”

Tę stronę ostatnio edytowano 14 kwi 2020, 23:19. Tekst udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach (http:https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.pl), z możliwością obowiązywania dodatkowych ograniczeń. Zobacz szczegółowe informacje o warunkach korzystania (http:https://foundation.wikimedia.org/wiki/Warunki_korzystania).